

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, declarat de avocatul Andrei Crasnostan, în numele inculpatului

Roșca Nicolae XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>21.01.2021 - 29.04.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>27.05.2021 - 17.05.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.08.2022 - 23.11.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 29 aprilie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Roșca Nicolae a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 1 an, cu obligarea prestării a 60 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Instanța de fond a constatat că pe 01 decembrie 2020, aproximativ ora 17.15, inculpatul Roșca Nicolae, conducând automobilul „Renault Megane Scenic”, n.î. XXXXXX, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin sentința Judecătoriei Strășeni din 31.05.2019, pe XXXXXX, XXXXXX, fiind stopat de către colaboratorii de poliție și, fiind suspectat că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, la solicitarea colaboratorilor de poliție să fie supus testării alcoolscopice și examinării medicale pentru constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a împotrivit și s-a eschivat de a fi supus testării alcoolscopice și examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut necondiționat săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau cu închisoare de până la 1 an, că beneficiază de reducerea pedepsei în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind căința sinceră, că anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare și de mai multe ori a încălcat regulile de circulație rutieră, care, deși nu constituie antecedente penale, caracterizează persoana inculpatului, având importanță la stabilirea pedepsei.

3. Procurorul în Procuratura raionului Călărași, Ion Moțpan, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 6 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită este ilegală.

Or, deși inculpatul a recunoscut vina, anterior a fost condamnat la 12.04.2014 în baza art. 264¹ alin. (1) CP la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, apoi la 31.05.2019 în baza art. 264¹ alin. (1) CP la 134 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de conducere a mijloacelor de transport, la fel, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an prin sentința Judecătorei Chișinău din 21.07.2020.

Mai mult, deși a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, în anul 2019 a fost sancționat contravențional de trei ori pentru conducerea mijloacelor de transport fără permis de conducere, deci, nu și-a făcut concluziile necesare, nu a pornit pe calea corectării, este un izvor de pericol real și atingerea scopului pedepsei, de corectare și reeducare nu este posibil fără izolarea de societate.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, apelul a fost admis, casată sentința în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și pronunțată o nouă hotărâre.

Roșca Nicolae, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, urmează să execute pedeapsa stabilită de 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, fiind stabilite noi limite, în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei, de la 134 ore la 160 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare de la 3 luni până la 8 luni, că anterior a fost judecat

pentru infracțiuni similare, săvârșind numeroase încălcări ale regulilor de circulație rutieră, și anume, prin sentința Judecătorei Strășeni din 31.05.2019, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, că a fost sancționat contravențional pentru comiterea a 34 de contravenții.

Totodată, prin hotărârea Judecătorei Chișinău din 03.07.2020, a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, la amendă în mărime de 24 unități convenționale, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 1 an, termenul privării fiind calculat începând cu 18.06.2020, în care a fost inclus termenul de suspendare provizorie a permisului de conducere, începând cu 18.06.2020 până la 03.07.2020. Astfel, se atestă predispunerea inculpatului la săvârșirea infracțiunilor din categoria dată.

La stabilirea pedepsei, se va ține cont de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, de faptul că a urcat la volan fără permis de conducere și, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport, a refuzat, s-a împotrivit/eschivat de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, la scurt timp după ce a fost condamnat pentru o infracțiune similară de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Deși anterior inculpatului i-a fost acordată șansa de a se corecta și reeduca cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, acesta nu și-a făcut concluziile de rigoare, săvârșind o infracțiune similară.

Astfel, inculpatului i s-a acordat șansa de a-și corecta conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă aceste împrejurări au fost ignorate, el săvârșind o infracțiune cu intenție, care atentează la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și care reflectă o tendință ascendentă în societate.

Prin urmare, reieșind din personalitatea și comportamentul inculpatului, instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, însă pripit a ajuns la concluzia că aceasta urmează a fi suspendată condiționat.

Deci, scopul legii penale va putea fi atins doar prin stabilirea în privința inculpatului a sancțiunii sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare, or, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

În împrejurările stabilite, doar o pedeapsă privativă de libertate va fi echitabilă, va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale, atingerii scopului pedepsei penale, inclusiv față de relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

5. Avocatul Andrei Crasnoștan declară recurs ordinar în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul invocă că în privința inculpatului nu au fost identificate circumstanțe agravante și, cu toate că acesta a fost condamnat prin sentința Judecătorei Strășeni din 31.05.2019 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, acest fapt nu constituie recidivă, potrivit art. 34 Cod penal, antecedentele penale fiind stinse, conform art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal.

Însă, instanța de apel, anume în aceste împrejurări, a considerat că inculpatul urmează să execute pedeapsa reală cu închisoare, fără a fi identificată o normă de drept care în mod direct ar impune o asemenea concluzie.

Totodată, inculpatul, la momentul refuzului testării alcoolscoapice – 01.12.2020, nu deținea permis de conducere nu datorită sentinței Judecătorei Strășeni din 31.05.2019, dar în baza hotărârii Judecătorei Chișinău din 03.07.2020 prin care a fost sancționat în temeiul art. 242 alin. (2) Cod contravențional, pentru acumularea a 15 puncte de penalizare, care atrage privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an.

În pofida împrejurărilor aparent nefavorabile personalității inculpatului, urmează a fi reținut că acesta și-a recunoscut vina, s-a căit sincer și regretă cele întâmplate, circumstanțe care au fost corect calificate de instanța de fond ca fiind atenuante.

Mai mult, inculpatul este o persoană încadrată pozitiv în societate și nu are nimic comun cu activitatea criminală, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are un loc permanent de trai, este încadrat în câmpul muncii, nu a fost implicat în conflicte la locul de trai, are familie și doi copii minori la întreținere, având un mod de viață decent.

La moment, izolarea inculpatului de familia sa și privarea lui de posibilitatea de a munci și a fi remunerat va afecta material interesele acestuia și ale familiei sale, având în vedere că împreună cu soția au contractat două credite, împrejurări în care familia acestuia va intra în incapacitate de plată, existând riscul ca creditorii să înceapă urmărirea forțată a unicului bun imobil - casa în care locuiește familia.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța

de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a comis o infracțiune ușoară, dar anterior a mai fost condamnat și sancționat de mai multe ori pentru infracțiuni și încălcări similare, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, pedeapsa aplicată anterior dovedindu-se a fi ineficientă, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, o pedeapsă mai blândă decât cea aplicată de instanța de apel, ar reprezenta o soluție inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional al pedepsei cu închisoare fiind clar argumentat de către instanța de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Andrei Crasnoștan, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, în privința inculpatului Roșca Nicolae XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 28 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico